

GEDICHTEN

KRACHT 9

In de storm zwom een meerkoet plat
naar de kant, een waterrat dachten we maar hij klom
rechtop het weiland in, met zijn takkige voeten
onder zijn ronde buik.

Waarom moest hij er uit vroeg ik me later wel af,
waarom moest hij zo nodig?
Zijn onbeschermdde emoeachtige land-
lopersbuik in de wind. En dat hij niet weg-
er hoogstens hier en daar een veer opwaaide.

EVA GERLACH
(UIT: HET GEDICHT GEBEURT NU / UITGE-
VERIJ DE ARBEIDERSPERS, AMSTERDAM)

o ik weet wel hoe vogels
soms om onze hoofden wieken
tot wij menen op te stijgen
in een zwaaiend ruisen

ik weet wel hoe vogels
onze handen gewichtloos maken
soms onze ogen stralen doen
in een enkelvoudig licht

maar het uiterste is niet genoeg
de liefde van jouw haren tot mijn tenen
is niet voldoende om alle levens
op te laten teren

REMCO CAMPERT (UIT: REMCO CAMPERT, DICHTER /
UITGEVERIJ DE BEZIGE BIJ, AMSTERDAM)